

شناخت الگوهای معماری بومی در سکونتگاه های روستایی شمال ایران (بررسی موردی روستای گالشکلا)

* 1- ملیکا کیوانی نژاد، کارشناس ارشد مرمت واحیای
بناها و بافت های تاریخی، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی
mkeyvaninejad@yahoo.com

2 - مریم درودیان، کارشناس ارشد معماری، مدرس
دانشگاه آزاد اسلامی

Doroodianmaryam@gmail.com

چکیده

توسعه پایدار روستا مجموعه ای از عوامل طبیعی و مصنوعی است که تحت تاثیر ویژگی های طبیعی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی یک روستا شکل گرفته و یا می گیرد. لحاظ کردن عوامل جغرافیایی در ساخت و ساز مسکن باعث پایداری مکان های روستایی می شود علاوه بر شرایط جغرافیایی و نیازهای محیطی در ساختار مسکن، باعث کم شدن قیمت تمام شده مسکن خواهد شد. نگاهی گذرا به معماری بومی روستاهای مناطق مختلف ایران حکایت از شناخت خصوصیات محیطی، به خصوص اقلیم پهنه های متنوع ایران؛ چاره اندیشی هوشمندانه ی نیاکانمان برای استفاده هرچه بیشتر از مواهب طبیعی و مقابله با مشکلات و ناهنجاری های اقلیمی- محیطی دارد. دراکثر روستاهای شمال ایران به دلیل شرایط اقلیمی و موقعیت جغرافیایی و قرارگرفتن در حاشیه جنگل، ساخت و سازها و معماری حاکم بر منطقه از نوع چوب است که جهت بررسی دقیق تر الگوهای معماری بومی روستاهای شمال ایران، روستای گالشکلا از توابع بخش لفور، شهرستان سوادکوه؛ استان مازندران انتخاب شده است. مقاله حاضر رویکردی توصیفی و تحلیلی بر روند تحول ساخت و ساز از گذشته تا حال را داشته و روش تحقیق نیز براساس مشاهدات عینی و با استفاده از روش مطالعه نمونه موردی و گردآوری اطلاعات کتابخانه ای بوده است و سعی شده تا یک مدل علمی و کارشناسی برای ساختار مسکن روستایی در این منطقه درنظر گرفته شود و این نتیجه حاصل شد که اگر تجدید نظری در ساخت و ساز چوبی